

ta. Sured sūggawad frāwid ja tuggewad förged wallid ollid temma ümber ja pealegi weel sured förged mürid, ja wär-rawad ollid paksust rauast, keik ümberrin-gi olli nenda tuggew ja findel et nemmad sedda agga naeruks pannid, kui meie noud ollime wōtnud temma peale haffada. Pea-le sedda ollid kolm fünnend tuhhat meest seāl sees keik sōa-viista ēandiad, ja keiksugust mona kes teab mitmeks aiaks, neile ei woind fa ei weest eggas muuski pudust tul-la, seest meie rahwas ei woind muud kui sui aial seāl ees seista ja kui nemmad ei sa-nud sedda árrawöötta, siis nemmad piddid jálle pitka teed surest förbest läbbi taggasí minnema, ja omma ennese Maal talve kõterid wōtma. Eessimesel aastal olli meie wággi seāl kül kainud, agga ei ta saand paljo tehha, waid piddi jálle ilma asjata talveks omma male taggasí hul-kuma. Teisel aastal tuli meie wággi jál-

le

le selle linnna ette. Retkadel ollid nem-mad jo haffand ennast tee peale andma; agga selle pitka tee pārrast ja et neil kül Tataritte. kül Turklidega wohlemist olt, et saand nemmad enne Jani sesina. Tul-lid nemmad siina, siis nemmad lōid linn-na kohhal omma leri üles. Selle Wāe ülem peálit olli Kintal Vanin. Ge lä-likas egsite ommad kāssud siina linnna, ja lastis Rummendantild küssida, kas ta piddi tahtma linnna muido kätte anda, voi-odata et meie wággi sedda wåggise piddi ta kāest árrawöötma. Agga temmal ei ol-nud kōrvo sedda kuulda et ta linnna piddi árraandma. Sellepārrast haffati wallid ja frāwid linna kohhal teggema, kus meie sōa-mehhed linnna tükkide lastmissc eest wolkid nattoke marjul olla. Wäenlased püüdsid sedda kül keigest wågst keelda, ja tulid sure bulgaga linnaist rāla, jo hal-pasid meie peale kül wallujaste. Agua

X 4.

neid